

er forlangt — uden at have den bestemte Opfattelse, at Ministeren paa dette Omraade har været flot. Jeg tror, at det kan paa-
 staas, at det er udover det nyttige og nød-
 vendige, det, der her er slettet, f. Eks. Sum-
 men til den elektriske Belysning i Kristian
 den 8des Palæ, hvortil der er forlangt
 22,775 Kr. Denne Sum forlanger Finans-
 udvalget skal reduceres med 12,775, altsaa
 til 10,000. Man maa dog anse det for at
 være et i overordentlig Grad flot Forlan-
 gende af den ærede Minister. Det er da
 hovedsagelig disse flotte Forlangender, som
 jeg ikke rigtig kan tro, Ministeren selv kan
 ønske at faa gennemført, som jeg ønsker for
 Fremtiden maatte udelades af Budgettet.
 Jeg har nogen Tilbøjelighed til at antage,
 at hvis Finansudvalget her ved denne Be-
 handling straks var gaaet ind paa hele Mi-
 nisterens Forlangende, vilde heller ikke Mi-
 nisteren have befundet sig vel; jeg tror ikke,
 han vilde have befundet sig vel ved at faa
 det bevilget alt sammen. Der var naturlig-
 vis den Udvej, at det ikke behøvede at bruges
 alt sammen, men det er et farligt Eksperi-
 ment. Man har tidligere set, hvad en Tryk-
 fejl kunde medføre, om ikke paa denne Mini-
 sters Budget, saa paa en andens, og derfor
 vil det være et Formaal for Finansudvalget
 at gaa den Vej. Men jeg vil nu haabe, at
 den ærede Minister har forstaaet, hvad det
 er jeg tilsigter, og jeg tror, at det vil være
 tjenligt, saa vel for Ministeren som for Tin-
 gets Medlemmer og for Finansudvalget,
 hvis denne min Opfattelse vilde blive taget
 god, og der vilde ske Bestræbelser i den Ret-
 ning. — Til Finansudvalget skal jeg kun
 sige, at det ganske sikkert forekommer mig,
 at det paa adskillige Pøster ogsaa er noget
 smaaligt anlagt, men jeg undskylder det no-
 get, saa længe vi befinde os paa den Grund,
 vi gøre, thi de blive saa vænne til at skulle
 have nedfat og nedfat, saa at de vist en
 Gang imellem blive enige om at ned sætte
 paa Pøster, hvor jeg kunde ønske, at de und-
 lod det, men det er jo saa her i Tinget, at
 naar hele Finansudvalget er enigt om en
 Ting, saa forlanger man ingen Afstemning,
 og saa passerer det, og man kommer derved
 undertiden til siltende at give sit Samtykke
 til Nedsættelser paa Finansbudgettet, som
 man i Virkeligheden nødig vilde være med
 til. Man kan naturligvis forlange Afstem-
 ning, men det er den Slags Demonstrationer,
 som ikke ere kendte her i Tinget, og som
 man derfor heller ikke holder af at indføre.
 Jeg sigter her særlig til forskellige smaa For-
 bringer af Enkers og andres Kåar og
 ligeledes til Antagelsen af Arbejdere i for-
 skellig Retning. Det vedkommer for Næsten

ikke dette Afnit, og jeg skal ikke komme nær-
 mere ind derpaa, men jeg vil kun gentage
 min Henstilling til den højtærede Minister,
 idet jeg haaber, at han nu har forstaaet den,
 og det skulde glæde mig, hvis den kunde blive
 accepteret.

Lüttichan: Nogle Ytringer i Gaar af
 det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme),
 under hvis Foredrag jeg for øvrigt ikke var
 til Stede, givde mig Anledning til en Berig-
 tigelse. Smidlertid har det ærede Medlem
 fra Herning (K. Nielsen) allerede udtalt,
 hvorledes jeg stiller mig til de Bevillinger,
 der ere forlangte med Hensyn til Husmands-
 rejser og Husmandspræmier. Jeg skal alt-
 saa ganske fort gentage, at det Udvalg, der
 har været nedsat i Sylland for at undersøge
 Sagen, har ønsket en Forhøjelse af 50 pCt.
 af, hvad der nu ydes, medens jeg anser det
 for formaalstjenligt og i Sagens velfor-
 staaede Interesse, at der ikke strides til saa
 stort et Tillæg straks, idet jeg bestandig an-
 ser det for det heldigste, der kan ske, at en-
 hver Bevilling benyttes saa hensigtsmæssig
 som muligt, naar man vil vinde Tilslutning
 til en Forøgelse af samme i Tidens Løb, og
 man kan ikke, efter hvad der her foreligger
 i det givne Tilfælde, sige, at man har været
 aldeles paa det rene, med den rette Anven-
 delse af de bevilgede Beløb. Nu er det alt-
 saa mit Ønske, at man skal indvinde flere
 Erfaringer, og derved er det ikke affaa-
 ret, at man kan gaa til en delvis Forhøjelse af
 Bevillingen, kun ikke saa højt, som her er
 foreslaaet. Det, som det kommer an paa i
 denne Sag, staar for mig at være det, en
 fortsat ivrig Medvirken af Landbosorenin-
 gerne og dertil en Afgang til at faa nogen
 jagtindig Instruktion i Sagen, thi hvor
 meget man end vil lægge paa Landbosore-
 ningerne, staar det dog fast, at der maa
 være en Grænse for al det frivillige Arbejde,
 som ydes; det kan ikke forlanges, at man skal
 gaa til de yderste Grænser af Arbejde og
 Undersøgelse. Det er i dette som i andre
 Tilfælde nyttigt, at der kan komme en Sag-
 kundskab til Rede, som kan yde sine Raad.
 Selv om der ikke fra de bevilgende Myndig-
 heder i dette Øjeblik kan ventes en ny Kon-
 sulent til at støtte Husmandssagen i alle
 Punkter, saa er det dog muligt, at der af en
 af de tilstædeværende, alt i Funktion værende
 Konsulenter kan forlanges et Arbejde, der
 netop gaar i den Retning. Der er nylig
 bleven ansat en Konsulent for Havesager, og
 det ligger meget nær, at denne Mand ogsaa
 kunde paatage sig denne Opgave. Han eller
 en anden af de allerede bevilgede Konsulen-
 ter vilde vist overmaade godt kunne være til